

nalbestyrelse har udtalt sig for. Der var jo i Kommunalbestyrelsen et Flertal og et Mindretal, der stod ret stejlt overfor hinanden. Mindretallet kunde ikke gaa med til denne Fiksering, medmindre der indførtes en Værdistigningsafgift. Naar mine Betæneligheder overfor hele Lovforslaget er voksede, er det i Kraft af de Oplysninger, jeg har været i Stand til at indhente under Udvalgsbehandlingen og ogsaa udenfor denne. Disse Betæneligheder har ogsaa været til Stede mange andre Steder, ikke alene indenfor Mindretallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, men ogsaa Flertallet i denne har haft sine ganske overordentlig store Betæneligheder, og den økonomiske Forvaltning paa Frederiksberg har stærkt fremhævet de store Betæneligheder, der var ved at gaa til en saadan Ordning. Følgen af denne vil jo nemlig blive, at man fremtidig bliver nødt til at lægge Skatteforhøjelsen paa den personlige Skat. Det er ganske karakteristisk at se, hvad man fra den økonomiske Forvaltning paa Frederiksberg siger. Der er fra Ministeriets Side tilstillet Udvalget forskellige Dokumenter, og jeg skal blandt dem gøre opmærksom paa et Hæfte fra Frederiksberg Kommune III, indeholdende Sagfortegnelser, Kommunalbestyrelsens Beslutninger, Betænkninger og Indstillinger. Paa Side 69 i dette Hæftes 3die Afsnit findes der en Skrivelse fra Frederiksbergs økonomiske Forvaltning til Udvalget for Muligheden af Grundtakstskatternes Fiksering. Det hedder deri: „Ved at følge de bestaaende Regler har Kommunen hidtil været i Stand til at holde Indkomstskatten i nøje Overensstemmelse med den københavnske Indkomstskat. Det vilde selvfølgelig være af Interesse for de frederiksbergske Grundejere, om Indkomstskatten her kunde holdes lavere end i København. Det vilde give Frederiksberg en Tiltrækning for Lejere, som vilde skabe Mulighed for en højere Husleje eller mindre Lejeledighed paa Frederiksberg end i København. Men naar dette ikke er muligt, er Grundejerne i højeste Grad interesserede i, at Indkomstskatten ikke er højere paa Frederiksberg end i København, thi sker dette, vilde det bevirke en Tiltrækning af Lejere til København, som maatte modvirkes ved Nedsættelse af Huslejen paa Frederiksberg“. Det forekommer mig at være ret logisk og klart, og for at tydeliggøre det fortsættes der paa Side 71 med følgende: „Tabet for Grundejerne skyldtes altsaa i og for sig ikke den Omstændighed, at man forhøjede Grundskatten, men

at Kommunens Udgifter var stegne saa stærkt, at der udkrævedes det til Skatteforhøjelsen svarende Beløb. Saa længe København ikke forhøjede sin Indkomstskat med et tilsvarende Beløb, havde Grundejerne, hvis det havde staaet til dem at afgøre det, kun haft Valget mellem at betale Beløbet, hvad enten det blev ved en Skatteforhøjelse eller Lejenedsættelse, eller affolke deres Ejendomme“. Saaledes er i Virkeligheden Forholdet; den økonomiske Forvaltning gaar ud fra, at Resultatet af en Forøgelse af den personlige Skat vil betyde en Lejenedsættelse eller en Affolkning af Ejendommene, og det vil komme til at gaa ud over Grundejerne i langt højere Grad, end naar de lader Grundskatterne og de personlige Skatter følges ad som hidtil. Men ogsaa Flertallet indenfor Kommunalbestyrelsen har næret store Betæneligheder ved det foreliggende Forslag. Jeg skal i saa Henseende henvise til en Skrivelse, der er tilstillet Indenrigsministeriet fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Den er foranlediget ved, at man fra Grundejerforeningens Side ikke var tilfreds med det foreliggende Forslag, men krævede en yderligere Nedsættelse fra 5,65 til 5 p. m. Grundejerforeningen gjorde opmærksom paa, at Skatten var steget uforholdsmæssig højt, endog med 248 pCt. i de sidste 35 Aar. Ministeriet tilstillede Kommunalbestyrelsen denne Skrivelse til Erklæring, og denne indsendte saa sit Svar. Jeg vil gerne tillade mig at oplæse et ganske kort Stykke af, hvad Flertallet, altsaa Kommunalbestyrelsen, her skriver. Man siger, at det er ikke ganske rigtigt, naar Grundejerforeningen paastaar, at Skatten er steget med 248 pCt. Forhøjelsen i de sidste 35 Aar andrager nærmest 150 pCt. eller højt regnet 170 pCt. Og saa føjes der til: „Men selv om Foreningen virkelig havde Ret, er der i det samme Tidsrum sket en langt stærkere Forøgelse af Grundværdien, som er kommen Grundejerne til gode. Denne Forøgelse vilde ikke være sket uden den stærke kommunale Udvikling, der har nødvendiggjort den skete Forøgelse af Grundskatterne. Naar Foreningen taler om, at Grundskatternes Forhøjelse betyder en Ferringelse af Grundejernes i deres Ejendomme anbragte Formue, maa det erindres, at det kun er en meget ringe Del af den Værdiforhøjelse, der ved Kommunens Udvikling gennem Aarene er tilført Grundejerne, som Kommunen ved sin Skatteforhøjelse har lagt Beslag paa. Det er Kom-